

Στά Ίχνη τῶν Ἁγίων

Ἡ ἅγια Κυράννα (28 Φεβρουαρίου)

Φανταστεῖτε, παιδιά, ὅτι περπατᾶμε σέ μία τεράστια ἔκταση, ὅπου ὅλα εἶναι παγωμένα, σκεπασμένα μέ χιόνι. Ξαφνικά βλέπουμε μπροστά μας ἕνα πανέμορφο εὐωδιαστό λουλούδι. Δέν θά μᾶς φανεῖ ὑπέροχο, μά καί παράξενο μαζί; Πῶς μπορεῖ αὐτό τό λουλούδι νά μήν παγώνει, νά παραμένει ἔτσι ὀλάνθιστο καί μέ τέτοιο ὑπέροχο ἄρωμα μέσα στή βαρυχειμωνιά, ὅπου παγώνουν τά πάντα; Ἔ, λοιπόν, σήμερα θά μιλήσουμε γιά ἕνα τέτοιο θαυμαστό λουλούδι. Θά μιλήσουμε γιά μιᾶ νεαρή Ἁγία, πού μέ τή ζωή της **σκόρπισε γύρω της τήν εὐωδιά τοῦ Χριστοῦ μέσα στά παγερά καί σκοτεινά χρόνια τῆς σκλαβιάς, στά χρόνια της Τουρκοκρατίας.** Τή μνήμη της τιμᾶ ἡ Ἐκκλησία μας στίς **28 Φεβρουαρίου**.

Βρισκόμαστε στή σκλαβωμένη Ἑλλάδα τοῦ **1751**. Λίγα χιλιόμετρα ἔξω ἀπό τή Θεσσαλονίκη, σ' ἕνα χωριουδάκι πού ὀνομαζόταν τότε **Ἀβυσσώκα** καί σήμερα **Ἦοσσα**, ζεῖ μιᾶ εὐσεβῆς οἰκογένεια. Στήν καρδιά τῶν γονιῶν εἶναι βαθιά ριζωμένη ἡ πίστη στόν Θεό. Μ' αὐτή τήν πίστη μεγαλώνει σ' αὐτό τό σπίτι ἡ μονάκριβή τους κόρη, ἡ **Κυράννα**. Καί γίνεται πολύ χαριτωμένη καί ὁμορφη νέα. Ἀντανακλᾷ τό πρόσωπό της τήν ὁμορφιά τῆς ψυχῆς της, πού ἔναι στολι-

σμένη μέ πολλές ἀρετές: μέ καλοσύνη, μέ εὐγένεια, μέ ἀγνότητα.

Ἀπό τήν ὁμορφιά της ἐντυπωσιάστηκε, σάν τή συνάντησε μιά μέρα στό χωριό της, ὁ **σούμπασης**. Αὐτός μάζευε τούς φόρους ἀπό τούς σκλαβωμένους Ἑλληνας γιά λογαριασμό τῶν Τούρκων. Ἦσαν γενίσαρος, δηλαδή Ἑλληνας πού τόν ἄρπαζαν οἱ Τούρκοι, ὅταν ἦταν μικρό παιδί, καί τόν ἔκαναν Τούρκο. Αὐτός, λοιπόν, μόλις εἶδε τή νεαρή Κυράννα, θέλησε νά τήν κάνει γυναίκα του. Τήν πλησιάζει καί τῆς ζητᾷ νά τουρκέψει καί ν' ἀλλάξει τήν πίστη της, ν' ἀρνηθεῖ τόν Χριστό καί νά πεῖ ὅτι πιστεύει στόν Ἀλλάχ. Τῆς ὑποσχέθηκε πλοῦτη, τιμές καί δόξα, μιά ζωή γεμάτη καλοπέραση. Αὐτή ὅμως σταθερά καί ἀποφασιστικά δίνει τήν ἀπάντησή της: **«Καλύτερα νά πεθάνω παρά νά ἀρνηθῶ τόν Χριστό!»**.

Ὁ γενίσαρος ἐπιμένει. Στήν ἀρχή τήν κολακεύει: «Κρίμα νά χάσεις τά νιάτα σου καί τή ζωή σου! Εἶσαι τόσο ὁμορφη! Σοῦ ἀξίζουν τά πλούτη μου καί οἱ τιμές πού θά ἔχεις κοντά μου». Κλονίζεται ἡ Κυράννα; Ἀκοῦστε τή θαρρετή της ἀπάντηση: **«Στόν Χριστό ἀνήκουν τά νιάτα μου καί ὅλη ἡ ζωή μου!»**.

Θηρίο γίνεται ὁ σούμπασης. Νά ἀρνεῖται ἔτσι τήν πρότασή του μιά νεαρή σκλάβα; Δέν τήν ἀντέχει τέτοια προσβολή! Βάζει τίς φωνές, ἀρχίζει τίς φοβέρες. Τήν ἀπειλεῖ ὅτι θά τή βασανίσει σκληρά. Δειλιάζει, παιδιά, ἡ Κυράννα; Ἄφοβα ἀπαντᾷ: **«Χριστιανή γεννήθηκα, χριστιανή καί θά πεθάνω!»**. Θά τό πληρώσει ὅμως ἀκριβά.

Τήν ὀδηγοῦν στόν δικαστή, στή **Θεσσαλονίκη**. Ἐκεῖ τή συκοφαντοῦν. Λένε ψέματα ὅτι δῆθεν στήν ἀρχή ἡ Κυράννα δέχθηκε νά παντρευτεῖ τόν σούμπαση καί ν' ἀλλαξοπιστήσῃ, ἀλλά ἀργότερα ἄλλαξε γνώμη. Ἀτάραχη ἡ Ἁγία τούς ἀπαντᾷ: «Εγώ εἶμαι χριστιανή καί ἀνήκω στόν Κύριό μου Ἰησοῦ Χριστό. Αὐτόν ἀπό μικρή ἀγάπησα καί τώρα ἀγαπῶ. **Γιά τήν ἀγάπη Του εἶμαι ἕτοιμη καί τό αἷμα μου νά χύσω**. Ἀκοῦστε, λοιπόν, τήν ἀπάντησή μου καί ἄλλο λόγο πλέον μήν περιμένετε νά σᾶς πῶ».

Νιτροπιάστηκαν οἱ Τούρκοι ἀπό τή νεαρή χριστιανή καί ἀποφά-

σισαν νά τή ρίζουν **στή φυλακή**. Ὁ σούμπασης, ὅμως, εἶναι τόσο μανιασμένος, πού δέν ἱκανοποιεῖται μόνο μ' αὐτή τήν τιμωρία. Τί κάνει; Πηγαίνει ὁ ἴδιος κάθε μέρα στή φυλακή, παίρνοντας μαζί του κι ἄλλους γενίτσαρους, καί **βασανίζουν ἀλύπητα** τήν ἁγία Κυράννα. Τή χτυποῦν μέχρι νά λιποθυμήσει. Οἱ φυλακισμένοι, πού ἔβλεπαν πῶς τήν τυραννοῦσαν, φώναζαν, διαμαρτύρονταν γι' αὐτή τήν ἀδικία. Μά οἱ Τοῦρκοι ἀγρίευαν ἀκόμη περισσότερο. Κι ὅταν ἔφευγαν, ἔδιναν ἐντολή στόν δεσμοφύλακα νά συνεχίσει αὐτός τά βασανιστήρια. Πραγματικά, σάν ἔφτανε τό βράδυ, τήν κρεμοῦσε μέ ἀλυσίδες ἀπό τίς μασχάλες καί τήν ἔδερνε μέ ὄ,τι ἔβρισκε. Κι ἔτσι κρεμασμένη τήν ἄφηνε νά ὑποφέρει ἀπό τούς πόνους καί νά ξεπαγιάζει στό χειμωνιάτικο κρύο. Μόνο ὅταν τοῦ περνοῦσε κάπως ὁ θυμός, τολμοῦσε νά τόν πλησιάσει ἕνας χριστιανός φύλακας καί τόν παρακαλοῦσε νά τοῦ δώσει ἄδεια νά ξεκρεμάσει τήν Κυράννα.

Κανένα παράπονο δέν ἀκουγόταν ἀπό τά χεῖλη της. Τά ὑπέμενε ὅλα σιωπηλή. Μέσα της **μυστικά συνεχῶς προσευχόταν**.

Καί ὁ Χριστός μας δέν ἄργησε νά τήν καλέσει κοντά Του. Ἦταν **28 Φεβρουαρίου τοῦ 1751**. Ὁ δεσμοφύλακας ἐκεῖνο τό βράδυ τή χτύπησε τόσο, πού ξέσχισε τό σῶμα της. Ἀλλά γιά τήν ψυχή της ἔφτασε ἡ εὐλογημένη ὥρα νά συναντήσει τόν Χριστό, πού τή στεφάνωσε νικήτρια στή δόξα τοῦ παραδείσου.

Αὐτό τό κατάλαβαν ἀμέσως ὅλοι οἱ φυλακισμένοι, γιατί τά ξημερώματα ζαφνικά **φῶς ἔλαμψε** μέσ στό κελί ὅπου κρεμόταν τό σῶμα τῆς Ἁγίας. Ἕνα φῶς, σάν ἀστραπή, πού ἔλουσε τό σῶμα τῆς Ἁγίας καί φωτίστηκε ὅλη ἡ φυλακή. Οἱ φυλακισμένοι χριστιανοί ἄρχισαν νά λένε τό «Κύριε ἐλέησον», οἱ Ἑβραῖοι πού ἦταν ἐκεῖ ἔπесαν μπρούμυτα καί οἱ Τουρκάλες φώναζαν: «Ἄχ, τό κρίμα τῆς φτωχῆς Ρωμιᾶς ἔπесε σάν ἀστραπή νά μᾶς κάψει». Ὁ δεσμοφύλακας ἀπό τόν φόβο του ἄρχισε νά τρέμει καί εἶπε στόν χριστιανό φύλακα νά κατεβάσει ἀπό τήν κρεμάλα τήν Ἁγία. Τότε τό φῶς σιγά-σιγά ὑποχώρησε. Μιά **ὑπέροχη εὐωδιά** ὅμως ἔμεινε γιά πολλή ὥρα

σ' ὄλη τή φυλακή.

Οἱ Τοῦρκοι, ταραγμένοι ἀπ' ὄλα αὐτά τὰ θαυμαστά γεγονότα, δέν ἐμπόδισαν τούς χριστιανούς νά πάρουν τό σῶμα τῆς Κυράνας. Τό πῆραν οἱ πιστοί καί τό ἔθαψαν μέ πολλή συγκίνηση. Τά αἵματοβαμμένα καί ἀγιασμένα φορέματά της τά μοίρασαν γιά εὐλογία. Καί ὄλοι δόξαζαν τόν Θεό, πού δυνάμωσε τή νεαρή Κυράνα κι ἔμεινε ἀκλόνητη στήν πίστη της. Τόν εὐχαριστοῦσαν ἀκόμη πού ἔδειξε τήν ἀγιότητά της μέ τό φῶς καί τήν εὐωδιά μέσα στό κελί της.

Σήμερα, παιδιά, στό χωριό τῆς ἀγίας Κυράνας, στήν Ὅσσα, ὑψώνεται ἕνας μεγαλόπρεπος ναός στό ὄνομά της. Μέχρι τό 2011 προσκυνούσαμε ἐκεῖ μόνο τήν εἰκόνα της. Ἀλλά στίς **12 Σεπτεμβρίου τοῦ 2011**, καθώς ἔσκαβαν στήν Ὅσσα κάτω ἀπό τό Ἱερό Βῆμα τοῦ παλίου Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν, **βρέθηκαν τὰ λείψανα τῆς Ἀγίας!** Ἀπό τότε πάμπολλοι προσκυνητές τήν ἐπισκέπτονται, γιά νά ἀσπαστοῦν μέ εὐλάβεια τὰ ἀγιασμένα της λείψανα καί νά ζητήσουν τήν πρεσβεία της.

Θαρρετή ὁμολογία

Πόσο συγκινητική εἶναι ἡ ἱστορία τῆς ἀγίας Κυράνας! Τί νά πρωτοθαυμάσει κανεῖς ἀπό τή ζωή της; Τό νεαρό αὐτό κορίτσι ἦταν, σ' ἀλήθεια, **ἕνα εὐωδιαστό λουλούδι μέσα στήν παγωνιά τῆς σκλαβιάς.**

Θά θέλατε, παιδιά, νά μοιάσετε στήν ἀγία Κυράνα στήν πίστη της καί τή θαρρετή ὁμολογία της; Σήμερα, βέβαια, δέν ζητοῦν ἐπίσημα ν' ἀλλάξουμε τήν πίστη μας οὔτε μᾶς ἀπειλοῦν μέ θάνατο. Ἀντιμετωπίζουμε ὅμως ἕναν ἄλλον πειρασμό. Νά, συμβαίνει κάποιες φορές νά μᾶς **εἰρωνεύονται** καί νά μᾶς **κοροϊδεύουν**

- * γιατί πηγαίνουμε στο κατηχητικό και στην εκκλησία,
- * γιατί κάνουμε το σημείο του σταυρού περνώντας μπροστά από έναν ναό,
- * γιατί θέλουμε να ζήσουμε όπως θέλει ο Χριστός κι όχι όπως ο πολύς κόσμος.

Κι έρχομαστε κάποιες στιγμές σε δύσκολη θέση, γιατί αυτοί που μās κοροϊδεύουν είναι συμμαθητές μας ή γείτονες ή συγγενείς μας.

Τί θα κάνουμε, λοιπόν; Θα έπηρεαστούμε απ' όλους αυτούς που αδιαφορούν για τό θέλημα του Θεού; Θα ντρεπόμαστε να κάνουμε τό σημείο του σταυρού; Θα λιγοστέψει ή αγάπη μας για τό Κατηχητικό και την Έκκλησία; Τό ευδιαστό λουλούδι της πίστης θα μαραθεί ή θα μείνει όλόρθο και δροσερό μέσα στην εϊρωνεία και στην άπιστία; Θα σβήσει τό φως του Χριστού μέσα μας ή θα μείνει αναμμένο για να φωτίζει τους γύρω του;

Ευτυχώς και στίς μέρες μας υπάρχουν παιδιά που μοιάζουν στην άγια Κυράννα! Στην καρδιά τους ανάβει ή άγια φωτιά της αγάπης στον Χριστό, και όπως εκείνη λένε: «Από μικρό παιδί αγάπησα και αγαπώ τον Χριστό και θέλω να Τόν αγαπώ σε όλη τή ζωή μου!». **Χάρη σ' αυτά τά παιδιά δέν θα χαθεί τό φως από τον κόσμο! Δέν θα χαθεί ή έλπίδα μέσα στην παγωνία της άπιστίας.**

Νά ζητούμε, παιδιά, την πρεσβεία της άγιας Κυράννας, που μέ τόσο θάρρος όμολόγησε την πίστη της στον Χριστό, για ν' άξιωθούμε να μοιάσουμε κι έμεις μέ όλάνθιστα ευδιαστά λουλούδια του Χριστού, μέ αίώνια λουλούδια του παραδείσου!

**Άγια Κυράννα, την πρεσβεία σου ζητώ
την πίστη πάντα σταθερά να την κρατώ.
Σάν λουλούδι μέσ στην παγωνία ν' άνθισω
και τον Χριστό μου δυνατά να αγαπήσω!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εικόνες άγιας Κυράνας.
2. Άπολυτίκιο σέ άρχεΐο κειμένου-ήχου.
3. Φωτογραφία άπό τόν ναό τής άγιας Κυράνας στήν Όσσα.
4. Ζωγραφιά.
5. Παιχνίδι.
6. Τό σύνθημα του μαθήματος.